

Prezydent
m.st. Warszawy

DECYZJA Nr RG-WZA-7340-...../2018
z dnia 11 listopada 2018 r.
w sprawie interpretacji indywidualnej

Na podstawie art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) w związku z art. 11¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

Pana ... prowadzącego działalność pod firmą: ...
..., ul. ...

o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w oparciu o opis zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę:

„Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na zakupie od polskich oraz zagranicznych podmiotów z innych krajów Unii Europejskiej produktów spożywczych, w szczególności napojów bezalkoholowych, syropów i soków. Produkty te wnioskodawca sprzedaje innym przedsiębiorcom oraz klientom indywidualnym na terenie Polski. Wnioskodawca nie prowadzi sprzedaży napojów alkoholowych.

Wnioskodawca planuje rozszerzenie swojej oferty produktów o gorzkie przyprawy o nazwie handlowej „Bob’s Bitters”, używane jako dodatek do potraw i napojów.

Przyprawy te zawierają alkohol etylowy i są klasyfikowane są w nomenklaturze scalonej UE jako „gorzkie aromatyczne zaprawy”, „aromatyczne przyprawy” czy „dodatki do potraw i napojów”.

Przyprawy produkowane są przez firmę The Cocktail Alchemist Limited z siedzibą w Essex w Wielkiej Brytanii o następujących smakach, pojemnościach i składzie:

- Kardamon – 100 ml, zawartość alkoholu 33.3%, skład: alkohol etylowy, suszone ziarna kardamonu, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Czekolada – 100 ml, zawartość alkoholu 34.9% , skład: alkohol etylowy, czekolada, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Kolendra – 100 ml, zawartość alkoholu 34.9%, skład: alkohol etylowy, kolendra, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Imbir – 100 ml, zawartość alkoholu 35.0%, skład: alkohol etylowy, suszony imbir , woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Grejprut – 100 ml, zawartość alkoholu 32.7%, skład: alkohol etylowy, suszony grejprut, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Lawenda – 100 ml, zawartość alkoholu 33.2%, skład: alkohol etylowy, suszone kwiaty lawendy , woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Lukrecja – 100 ml, zawartość alkoholu 32.1%, skład: alkohol etylowy, suszony korzeń lukrecji, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Pomarańcza z Mandarynką – 100 ml, zawartość alkoholu 34.1%), skład: alkohol etylowy, suszone pomarańcze, suszona skórka z mandarynki, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki

- Mięta – 100 ml, zawartość alkoholu 35.0%, skład: alkohol etylowy, suszona mięta, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- Wanilia – 100 ml, zawartość alkoholu 33.4%, skład: alkohol etylowy, suszone laski wanilii, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki
- „Abbots” (nazwa własnej kompozycji przypraw) – 100 ml, zawartość alkoholu 41.8%, skład: whisky, ziele angielskie, suszony kardamon, cynamon, goździki, korzeń goryczki, imbir, lawenda, mięta, lukrecja, gałka muszkatołowa, mięta, korzeń prawoślazu, anyż, woda, cukier trzcinowy, korzeń goryczki

W dostępnej literaturze krajowej produkty tego typu określane są jako:

- przyprawy, z których najbardziej znane to: -angostura -ekstrakt ziołowo-korzenny o gorzkim smaku i silnym aromacie, którego używa się w celu nadania napojom specyficznego smaku
- ekstrakt ziołowo-korzenny o gorzkim smaku i silnym aromacie; gorzko - słodkawa przyprawa smakowa z pomarańczy (...) dodatki używane w celu nadania koktajlom specyficznego smaku
- alkoholowa gorzka esencja zaprawowa zapachowo-smakowa sporządzona z wyciągu substancji roślinnych, stosowana do aromatyzacji i nadania gorzkawego posmaku napojom mieszanym i innym.”

Stwierdzam, że przedstawiona przez Pana interpretacja przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487, z późn. zm.) jest nieprawidłowa i udzielam interpretacji indywidualnej w sprawie zdarzenia przyszłego opisanego w Pana wniosku wskazując prawidłowe stanowisko

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487, z późn. zm.) *„Napojem alkoholowym (...) jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu”.*

Zatem wskazane przez wnioskodawcę „Bob’s Bitters”, o pojemności 100 ml, zawierające w składzie w zależności od smaku - od 32,1 % do 41% alkoholu etylowego spełniają kryteria uznania je za napoje alkoholowe, w rozumieniu ww. ustawy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 niniejszej ustawy *„Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej ”organem zezwalającym”.*

Na podstawie art. 18 ust. 3 pkt. 3 ustawy obowiązkiem przedsiębiorcy jest zatem uzyskać zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających powyżej 18% zawartości alkoholu.

Zważywszy, że opisane we wniosku produkty wnioskodawca zamierza sprzedawać nie tylko klientom indywidualnym – tzn. finalnym konsumentom, ale również innym przedsiębiorcom - niezbędne jest również uzyskanie zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu (9¹ ust. 1 pkt 3). Niniejsze zezwolenie wydawane jest przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art. 9 ust. 1). Przepisy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w zakresie obrotu hurtowego napojami alkoholowymi, wyraźnie wskazują krąg podmiotów, które mogą nabyć napoje alkoholowe od przedsiębiorcy korzystającego z tych zezwoleń. Zgodnie z art. 9⁴ pkt 2 są to wyłącznie przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami lub zezwolenie na sprzedaż detaliczną.

Definicja obrotu hurtowego napojami alkoholowymi została uregulowana w art. 2¹ pkt. 7 ustawy jako „*zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia*”.

Kolejnym argumentem, który uzasadnia wymóg posiadania zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi jest fakt zamiaru sprowadzania tych produktów przez przedsiębiorcę od zagranicznych podmiotów z innych krajów Unii Europejskiej.

Jak bowiem stanowi art. 9⁴ pkt 4 ustawy „*Warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 9¹ ust. 1, jest (...) zaopatrywanie się w napoje alkoholowe, wymienione w zezwoleniu, u producentów oraz u przedsiębiorców posiadających zezwolenie na obrót hurtowy tymi napojami*”.

Należy również pamiętać, że prowadzenie obrotu hurtowego może odbywać się „*tylko napojami alkoholowymi oznaczonymi znakami akcyzy, o ile wymóg oznaczania tymi znakami wynika z innych przepisów*” (art. 9⁴ pkt 3).

Z punktu widzenia importowania tychże produktów od zagranicznych przedsiębiorców w celu prowadzenia detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, również istnieje wymóg na podstawie art. 18 ust. 7 pkt 3 ustawy, stanowiący, że „*Warunkiem prowadzenia sprzedaży napojów alkoholowych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży jest zaopatrywanie się w napoje alkoholowe u producentów i przedsiębiorców posiadających odpowiednie zezwolenie na sprzedaż hurtową napojów alkoholowych*”. Ponadto, zgodnie z art. 18 tej ustawy sama sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży.

Uzasadnienie

sierpnia 2018 r. wpłynął do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy wniosek Pana _____ o wydanie w trybie art. 34 ustawy z Prawo przedsiębiorców (w oparciu o przedstawiony wyżej opis zdarzenia przyszłego) interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłat za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

We wniosku przedsiębiorca powołał się na Noty Wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 4.3.2015, ustanowione Rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej, statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej, zawierające klasyfikację poszczególnych produktów. Wnioskodawca zaklasyfikował „Bob’s Bitters” do podpozycji 2103 90 30 działu 21 not wyjaśniających – co oznacza - gorzkie aromatyczne zaprawy sprzedawane zazwyczaj jako „Nalewki Angostura”, nie przedstawiając żadnych dokumentów na poparcie twierdzeń zawartych we wniosku.

Prezydent m.st. Warszawy uznał się za organ niewłaściwy do rozstrzygania o charakterze opisanego produktu i klasyfikowaniu go w oparciu o Nomenklaturę Scaloną.

W myśl przepisu art. 65 § 1 k.p.a. „*Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie*”.

Prezydent m.st. Warszawy, uznając się za organ niewłaściwy w przedmiocie zagadnienia poruszonego we wniosku o wydanie interpretacji, 21 września 2018 r. przekazał podanie do załatwienia organowi właściwemu tj. Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej

w Warszawie w oparciu o art. 65 § 1 k.p.a.
zawiadomieniem wnioskodawcy.

z jednoczesnym

Należy dodać, że organ celny wydaje na wniosek przedsiębiorców wiążącą informację taryfową. Jest to jeden ze środków wprowadzonych do prawa celnego m.in. celem uzyskania oficjalnej informacji o klasyfikacji taryfowej towarów.

26 września 2018 r. niniejszy organ również uznał się za niewłaściwy i zwrócił wniosek do Urzędu m.st. Warszawy (data wpływu do urzędu – 27 września 2018 r.).

Po ustaleniu innego organu właściwego, sprawa została przekazana 27 września 2018 r. na podstawie art. 65 § 1 k.p.a. do Dyrektora Departamentu Cei Ministerstwa Finansów w Warszawie, z jednoczesnym zawiadomieniem wnioskodawcy.

Organ uznał się jednak za niewłaściwy i zwrócił podanie do Urzędu m.st. Warszawy 9 października 2018 r. – data wpływu do urzędu – 15 października 2018 r.

Mając na uwadze, że żaden z wyżej wymienionych organów nie wyraził swego stanowiska w sprawie, Prezydent m. st. Warszawy bazując jedynie na informacjach zawartych we wniosku przedsiębiorcy wszczął postępowanie administracyjne 15 października 2018 r., tj. w dniu zwrotu wniosku przez Ministerstwo Finansów i orzekł jak na wstępie.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)”.

Natomiast art. 34 ust. 5 ustawy stanowi, że „Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”. Zgodnie z ust. 16 w art. 34 tej ustawy do postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Za daninę publiczną należy uznać opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, pobierane przez gminy zgodnie z art. 11¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, w celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych, które to należą do zadań własnych gmin.

Zdaniem organu, zapytanie przedsiębiorcy wypełnia hipotezę art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców, co stanowi warunek udzielenia przez organ interpretacji indywidualnej wnioskowanego zagadnienia.

Ocena, czy planowana przez wnioskodawcę sprzedaż „Bob’s Bitters” wymaga uzyskania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych ma bezpośredni związek z koniecznością uiszczenia opłaty za korzystanie z tego zezwolenia.

Orzekając w niniejszej sprawie organ odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Zakres i przedmiot niniejszej sprawy administracyjnej wyznacza wyłącznie treść wniosku przedsiębiorcy wszczynającego postępowanie. Organ administracji publicznej nie może wykraczać poza jego treść. Od przedsiębiorcy zależy zakres zapytania, które jednak musi się wiązać z interpretacją przepisów, określających daniny publiczne.

Jak słusznie zauważył (w okresie obowiązywania wcześniejszej ustawy regulującej przepisy dotyczące interpretacji) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09: „Zakres i przedmiot sprawy administracyjnej o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa, prowadzonej w trybie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, konstytuuje treść wniosku wszczynającego to postępowanie (...). Organ ogranicza się jedynie do wykładni treści właściwych przepisów prawa oraz sposobu ich zastosowania w odniesieniu do określonej indywidualnie sprawy.

Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego (...). Organ, udzielając interpretacji, przedstawia swój pogląd dotyczący rozumienia treści właściwych przepisów prawa i sposobu ich zastosowania w odniesieniu do sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Organ w postępowaniu zmierzającym do wydania interpretacji nie jest uprawniony do ingerowania (poprzez negację bądź uzupełnianie) w stan faktyczny zawarty we wniosku o jej udzielenie. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie (...).”

Fundamentalną kwestią niezbędną do określenia obowiązków przedsiębiorcy wynikających z ustawy o wychowaniu w trzeźwości (...) było ustalenie, czy Bob's Bitters stanowią napoje alkoholowe w rozumieniu niniejszej ustawy.

Powołując się na przepis art. 46 ust. 1 ustawy, organ uznał, że wyroby, które wnioskodawca zamierza wprowadzić do obrotu spełniają kryteria zaklasyfikowania ich jako napoje alkoholowe, w rozumieniu ustawy. Biorąc pod uwagę zawartość procentową alkoholu etylowego w wyrobach – tj. powyżej 0,5 %, bez względu na lakoniczne wskazanie składu produktów, organ przyjął, że dla uznania wyrobu za napój alkoholowy bez znaczenia jest fakt konsystencji produktu, albowiem interpretowana ustawa definiuje napój alkoholowy, jako produkt. Nie określa jednocześnie żadnych szczególnych cech co do jego postaci. Dla uznania danego wyrobu za napój alkoholowy, objęty postanowieniami ww. ustawy, bez znaczenia jest też fakt, czy wyrób ten jest płynem (nie wynika to z wniosku przedsiębiorcy). Natomiast pewnym jest, że jest to wyrób przeznaczony do spożycia, choćby nie bezpośredniego, co jednak nie zostało obiektywnie udokumentowane przez przedsiębiorcę.

Taka interpretacja pojęcia napoju alkoholowego została również przyjęta przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 maja 2014 r. (sygn. akt VI SA/Wa 2842/13).

Z punktu widzenia wskazanych w interpretacji obowiązków przedsiębiorcy, należy zwrócić uwagę na fakt, że Prezydent m. st. Warszawy nie posiada uprawnień do wydania Wiążącej Informacji Akcyzowej (WIA) w zakresie klasyfikowania opisanych produktów według Nomenklatury Scalonej jako wyrobów akcyzowych lub określenia wyrobów akcyzowych. Właściwym w sprawie wydania decyzji WIA jest Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu.

Mając powyższe na uwadze, orzekam jak na wstępie.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej (art. 35 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne (art. 35 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Kielecka 44 (za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy, adres: Biuro Rozwoju Gospodarczego m.st. Warszawy, ul. Canaletta 2) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Prezydentowi m.st. Warszawy (adres jak wyżej) oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje:

Pan ,

Z US PREZYDENTA M.ST. WARSZAWY
Barbara Kowalczyk
Barbara Kowalczyk
Naczelnik
Wydziału Zezwoleń Alkoholowych
w Biurze Rozwoju Gospodarczego